

Sygn. akt VIII RC 156/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Piotr Szarek

Protokolant – sekretarz sądowy Wioletta Rucińska

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej B. S. reprezentowanej przez matkę A. G.

przeciwko J. S.

o alimenty

I zasądza od pozwanego J. S. na rzecz małoletniej powódki B. S. alimenty w kwotach po 1 000 zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 października 2017 r., z prawem powoływania się przez pozwanego J. S. w toku ewentualnego postępowania egzekucyjnego na kwoty spełnione przez niego tytułem zabezpieczenia alimentów;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od pozwanego J. S. na rzecz małoletniej powódki B. S. – reprezentowanej przez matkę A. G. – kwotę 1 200 zł (jednego tysiąca dwustu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu i jednocześnie odstępuje od obciążania pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu w pozostałej części;

IV nakazuje pobrać od pozwanego J. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 600 zł (sześciuset złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V wyrokowi w zakresie punktu I (pierwszego) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 156/17

UZASADNIENIE

W dniu 3 kwietnia 2017 r. małoletnia powódka B. S. – reprezentowana przez matkę A. G. i zastępowana przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata – wniosła pozew przeciwko J. S. o zapłatę alimentów w kwotach po 5 000 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu m.in. wskazano, iż: małoletnia B. S. urodziła się w dniu (...), jako skrajny wcześniak i w związku z tym wymaga kosztownych oddziaływań leczniczych i rehabilitacyjnych; średniomiesięczne wydatki związane z utrzymaniem dziecka wynoszą 5 286 zł i do tego dochodzą wydatki m.in. na obuwiu ortopedyczne, okulary, koszty wyjazdów do Szwecji; pozwany uzyskuje zarobki na poziomie ok. 6 000 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew (k. 335 i nast.) pozwany J. S. – reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata – wniosł o oddalenie powództwa ponad kwotę 900 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew m.in. wskazano, iż: koszty utrzymania małoletniej powódki zostały zawyżone; pozwany uzyskuje średniomiesięczne wynagrodzenie na poziomie 4 166 zł netto i po zapłacie stałych zobowiązań pozostaje mu kwota 2 200 zł miesięcznie, z której to kwoty poza świadczeniem alimentacyjnym musi utrzymać siebie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Małoletnia B. S., urodzona w dniu (...), pochodzi z nieformalnego związku (...).

Niesporne.

Małoletnia B. S. urodziła się w 24 tygodniu ciąży, z wagą urodzeniową 600 gram, z cechami znacznej niedojrzałości morfologicznej, rozpoznaniem skrajnego wcześniactwa, niewydolnością oddechową oraz niedokrwistością. Dziecko cierpi na porażenie mózgowe czterokończynowe, ma trudności z poruszaniem. Małoletnia cierpi ponadto z powodu nawracającego zapalenia błony śluzowej nosa, zeza, niedowidzi na jedno oko, musi nosić okulary korekcyjne. Ww. jest dzieckiem funkcjonującym na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym. W związku z powyższym małoletnich wymaga ciągłych oddziaływań rehabilitacyjnych, terapeutycznych i leczniczych.

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2016 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII Nsm 653/15, Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie: powierzył A. G. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią B. S.

i jednocześnie ograniczył J. S. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią B. S. do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka, z wyłączeniem spraw dotyczących leczenia małoletniej B. S., w ten sposób, że ojciec J. S. nie będzie uprawniony do współdecydowania o leczeniu ww. małoletniej córki, natomiast matka dziecka A. G. będzie samodzielnie decydowała o leczeniu córki, a w szczególności będzie samodzielnie decydowała o wyborze placówek służby zdrowia, lekarzy, metodzie rehabilitacji, zabiegach medycznych, sposobach leczenia ww. małoletniej; ustalił kontakty J. S. z małoletnią córką B. S. w ten sposób, że J. S. będzie miał prawo do kontaktowania się z małoletnią córką B. S., poza miejscem zamieszkania ww. małoletniej: a) w każdy drugi

i czwarty weekend miesiąca – z wyłączeniem miesiąca maja w latach parzystych – od piątku od godziny 14.00 do następującego po danym weekendzie poniedziałku do godz. 08.00; b) w latach parzystych w miesiącu maju w okresie od 30 kwietnia od godz. 18.00 do 3 maja do godziny 18.00 oraz w trzeci weekend miesiąca, od piątku od godziny 14.00 do następującego po danym weekendzie poniedziałku do godz. 08.00;

c) w drugi tydzień ferii zimowych od poniedziałku od godz. 08.00 do niedzieli do godz. 18.00; d) w wakacje w latach parzystych od 01 lipca od godz. 09.00 do 31 lipca do godz. 18.00 poza miejscem zamieszkania dziecka; e) w wakacje w latach nieparzystych od 01 sierpnia od godz. 09.00 do 31 sierpnia do godz. 18.00; f) podczas Świąt Bożego Narodzenia oraz przerwy świąteczno – noworocznej w latach nieparzystych od 23 grudnia od godz. 18:00 do 1 stycznia do godz. 18:00; g) podczas Ś. Wielkanocnych w latach parzystych od Wielkiej Soboty od godz. 18.00 do Poniedziałku Wielkanocnego do godz. 18:00; h) w latach nieparzystych 1 listopada, poczynając od godz. 10.00 do godz. 19.00.

Dowód:

- zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. G., k. 367 – 370, 596 – 599.

Nadto dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy V. N. 653/15:

- karta informacyjna noworodka, k. 7 – 11, 852 – 860;
- arkusz informacyjny, k. 18 – 19;
- orzeczenie o niepełnosprawności, k. 20;
- informacja o wynikach diagnozy psychologicznej, k. 23;
- zaświadczenia, k. 489 – 490, 493, 586, 604 – 605, 642 – 643, 753 – 754, 765;

- diagnoza funkcjonalna, k. 766 – 774;
- postanowienie z dnia 13 lipca 2016 r. wraz z uzasadnieniem, k. 938 – 939, 957 – 974.

Małoletnia B. S. zamieszkuje wraz z matką A. G.

i kontaktuje się z ojcem w wymiarze określonym w postanowieniu Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 13 lipca 2016 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII Nsm 653/15.

A. G. pozostaje w zarejestrowanym w Szwecji związku pozamałżeńskim z R. B. i dzięki temu małoletnia B. S. może korzystać nieodpłatnie z publicznej służby zdrowia w Szwecji i świadczeń rehabilitacyjnych na terenie Szwecji.

Obecnie A. G. przez większą część roku zamieszkuje wraz z córką B. S. w S. przy ul. (...). Przedmiotowy lokal stanowi własność siostry A. G.. Matka małoletniej B. S. ponosi koszty związane z utrzymaniem mieszkania na poziomie ok. 1 000 zł miesięcznie, w tym ok. 100 zł miesięcznie opłata za energię elektryczną.

W 2016 r. A. G. była wraz z córką w Szwecji łącznie ok. 65 dni i taki wymiar czasu planuje spędzać z dzieckiem w bieżącym roku.

Wobec A. G. jest prowadzone komornicze postępowanie egzekucyjne i w związku z świadczy bezumownie pracę, z której uzyskuje średniomiesięcznie kwoty 4 000 – 5 000 zł.

A. G. korzysta nieregularnie ze wsparcia finansowego swojego ojca oraz partnera.

Dowód:

- zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. G., k. 367 – 370, 596 – 599;
- faktury VAT z (...) S.A., k. 98, 102;
- ustalenie wymiaru opłaty za mieszkanie, k. 99.

Małoletnia B. S.: nie posiada żadnego majątku; nie uzyskuje żadnych świadczeń z (...) w S.. Obecnie poza pokryciem kosztów wyprawki, ubezpieczenia oraz zakupu podręcznika nie ma innych wydatków związanych z uczęszczaniem ww. małoletniej do przedszkola.

W czasie wyjazdów do Szwecji małoletnia B. S. korzysta z nieodpłatnych turnusów rehabilitacyjnych. Małoletnia korzysta z przedmiotowej formy rehabilitacji średnio dwa razy w roku – łącznie przez dwa miesiące, a koszty związane z podróżą w obie strony dla dziecka wraz z matką wynoszą jednorazowo łącznie ok. 1 500 zł, tj. 3 000 zł rocznie. W czasie pobytu w Szwecji dziecko uczęszcza na rehabilitację z matką, a koszty przejazdów metrem w S. wynoszą ok. 700 zł rocznie.

Od kilku lat małoletnia B. S. korzysta ze wsparcia terapeutycznego E. T.. A. G. przekazuje E. T. za świadczone usługi wynagrodzenie w kwocie 400 zł tygodniowo, tj. ok. 1 730 zł średniomiesięcznie (52 tygodnie x 400 zł / 12 miesięcy), przy czym nawet jak w danym okresie usługi nie są świadczone, to i tak przez cały rok E. T. otrzymuje powyżej opisane wynagrodzenie.

Ponadto przez 10 miesięcy w roku, raz w tygodniu na dwie godziny małoletnia B. S. uczęszcza na zajęcia do Gabinetu Rehabilitacyjnego i (...) Dziecięcej (...) w S.. Jedna godzina zajęć kosztuje 70 zł, tj. 140 zł tygodniowo – 490 zł średniomiesięcznie (42 tygodnie x 140 zł / 12 miesięcy). Dodatkowo małoletnia przez 10 miesięcy w roku, dwa razy w tygodniu po jednej godzinie uczęszcza na terapię sensoryczną SI w (...) Centrum (...) i Stymulacji (...) w S.. Godzina zajęć SI kosztuje 70 zł, tj. 490 zł średniomiesięcznie (42 tygodnie x 140 zł / 12 miesięcy).

Koszty związane z utrzymaniem małoletniej B. S. wynoszą ok. **5 200 zł średniomiesięcznie** i w szczególności w wymiarze **średniomiesięcznym** przedstawiają się następująco: przedszkole **15 zł** (60 zł rocznie wyprawka, 38 zł rocznie ubezpieczenie, 90 zł rocznie podręcznik / 12 miesięcy); leki i witaminy **40 zł**; **600 zł** żywność; odzież, bielizna **220 zł**; obuwie **100 zł**; kosmetyki, artykuły higieniczne, chemia gospodarcza **50 zł**; materiały edukacyjne, tonery do drukarki, papier **300 zł**; koszty zajęć terapeutycznych z E. T. ok. **1 730 zł** miesięcznie; koszty zajęć w C. **490 zł**; koszty terapii SI – **490 zł** miesięcznie; basen **80 zł** (ok. 1 000 zł rocznie / 12 miesięcy); koszty zakupu paliwa na dojazdy z dzieckiem na zajęcia **240 zł**; **500 zł** udział przypadający na małoletnią w kosztach utrzymania mieszkania; **250 zł** koszty wyjazdów do Szwecji (3 000 / 12 miesięcy); **60 zł** koszty przejazdów metrem w S. (700 zł / 12 miesięcy); koszty zakupu okularów **35 zł** (850 zł, co dwa lata).

Dowód:

- zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. G., k. 367 – 370, 596 – 599;
- faktury VAT z C., k. 43, 78, 79, 110, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215,
- zestawienie kosztów wykonania okularów, k. 52,
- potwierdzenie zapłaty za zajęcia z E. T., k. 53, 54, 55,
- paragon za zajęcia na basenie, k. 80,
- faktury VAT, paragony za materiały edukacyjne, k. 88, 92, 93, 113, 114, 116, 117, 160, 119, 120, 445, 446, 448, 449,
- faktury VAT, potwierdzenia wpłat za bilety lotnicze, k. 122 – 127, 130 – 151.

W okresie od kwietnia 2017 r. do końca września 2017 r. J. S.łożył na rzecz małoletniej B. S. alimenty w kwotach po 1 000 zł miesięcznie.

Niesporne.

J. S.: ma ukończone 44 lata; pracuje jako przedstawiciel handlowy w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. i uzyskuje średniomiesięczne wynagrodzenie w kwocie ok. 4 500 zł netto z czego kwota ok. 50 zł średniomiesięcznie jest potrącana z jego wynagrodzenia za korzystanie ze służbowego samochodu oraz jest potrącana kwota 44 zł z tytułu składki na ubezpieczenie; nie świadczy dodatkowej pracy i nie ma dodatkowych źródeł utrzymania; nie posiada majątku; spłaca kredyt

w kwocie ok. 70 000 zł, z miesięczną ratą na poziomie ok. 1 000 zł; poza małoletnią B. S. nie ma innych osób na utrzymaniu; ponosi wydatki związane

z utrzymaniem mieszkania na poziomie 900 – 1000 zł miesięcznie; na żywność wydaje ok. 700 zł miesięcznie; na odzież, obuwie, bieliznę wydatkuje ok. 200 zł miesięcznie; na artykuły higieniczne, kosmetyki, chemię gospodarczą wydatkuje ok. 150 zł miesięcznie; na telefon, Internet, telewizję wydatkuje łącznie ok. 170 zł miesięcznie;

J. S. zaciągnął ww. pożyczkę w celu wykonania remontu lokalu, w którym zamieszkuje. Lokal, w którym zamieszkuje J. S. stanowi własność jego ojca.

Dowód:

- zeznania pozwanego J. S., k. 599 – 603;
- zaświadczenie o zarobkach, zatrudnieniu, k. 178, 234, 235, 236;
- faktury VAT z (...) S.A., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., k. 241 – 261;

- zeznanie podatkowe, k. 261 – 263;
- informacja o opłacie za użytkowanie wieczyste, k. 264;
- decyzja o podatku od nieruchomości, k. 266;
- zawiadomienie o wysokości raty, k. 276.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniej B. S. o zasądzenie alimentów okazało się częściowo zasadne.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów. Pozostałe dokumenty nie wymienione w stanie faktycznym uzasadnienia zgromadzone w sprawie nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a tym samym nie stanowiły podstawy powyższych ustaleń faktycznych.

Ponadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. G. oraz zeznania pozwanego J. S., albowiem w zakresie istotnym z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania zeznania te korespondowały z treścią dokumentów zgromadzonych w sprawie, które z wyżej wymienionych względów zostały uznane przez niniejszy Sąd za wiarygodne. Ponadto zeznania ww. osób w tym zakresie, w którym strony opisywały wysokość poszczególnych wydatków odpowiadały zasadom doświadczenia życiowego i zawodowego w zakresie cen za poszczególne dobra i usługi, a które to wydatki są ponoszone przez strony niniejszego postępowania.

Sąd nie oparł ustaleń faktycznych o zeznania świadka P. A., albowiem nie wniosły one nic istotnego dla rozstrzygnięcia przedmiotu sprawy.

W toku postępowania Sąd oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej zawarte w odpowiedzi na pozew w pkt 9, 10 (k. 336 – 337 w zw. z k. 365), albowiem kwestie związane z leczeniem, rehabilitowaniem małoletniej zostały powierzone matce dziecka na mocy postanowienia wydanego w sprawie V. N. 653/15 i rolą Sądu w sprawie alimentacyjnej nie była ponowna kontrola, w jaki sposób A. G. prowadzi proces leczenia i rehabilitacji dziecka. Sąd oddalił również wniosek dowodowy z pkt 6 odpowiedzi na pozew (k. 336 w zw. z k. 621), albowiem partner A. G. nie jest zobowiązany dołożenia na rzecz małoletniej B. S. i w konsekwencji nie było podstaw do zobowiązania strony powodowej do przedłożenia dokumentów obrazujących jego dochody.

Ponadto Sąd oddalił wnioski dowodowe strony powodowej (k. 621), zawarte w piśmie procesowym z dnia 11 września 2017 r. w punktach 2 i 3, albowiem w świetle dowodów zgromadzonych w sprawie nie zmierzały one już do wyjaśnienia okoliczności przedmiotowo istotnych, a jedynie spowodowałyby przedłużenie postępowania w sprawie.

Powództwo małoletniej B. S. zostało oparte o art. 133 § 1 k.r.o. Zgodnie z powołanym unormowaniem, rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Należy przy tym wskazać, iż stosownie do treści art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że usprawiedliwione koszty związane

z utrzymaniem małoletniej powódki B. S. opiewają na kwotę ok. 5 200 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, wszystkie wydatki wyszczególnione w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia, jako koszty związane z utrzymaniem małoletniej powódki

i we wskazanej tam wysokości, są wydatkami usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a więc wydatkami, które powinny być pokrywane w pierwszej kolejności przez rodziców dziecka. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż przedmiotowe wydatki (oraz ich wysokość) – oceniana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – są adekwatne do potrzeb małoletniej powódki przy uwzględnieniu jej wieku, stanu zdrowia, dotychczasowego poziomu życia, potrzeb rozwojowych, emocjonalnych, społecznych dziecka, potrzeby stymulowania jej rozwoju, a także przy uwzględnieniu cen dóbr i usług jakie wiążą się z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb.

W tym miejscu należy jeszcze wskazać, iż Sąd ma świadomość tego,

że wysokość kosztów związanych z utrzymaniem małoletniej B. S. ustalona na potrzeby niniejszego postępowania jest bardzo wysoka i znacznie odbiegająca od kosztów utrzymania w Polsce dzieci w takim wieku jak małoletnia. Niemniej nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że małoletnia powódka jest dzieckiem, które cierpi na szereg deficytów rozwojowych, schorzeń, które wymagają oddziaływań leczniczych, rehabilitacyjnych i terapeutycznych. Wątpliwości Sądu nie budził fakt, że wydatki wskazywane przez matkę dziecka, jako koszty związane

z utrzymaniem małoletniej B. S. nie były w sposób „sztuczny” wygenerowane na potrzeby niniejszego postępowania. Lektura dokumentów zgromadzonych już w sprawie V. N. 653/15 wskazuje, że inicjatywy podejmowane przez A. G. w celu poddawania małoletniej różnorodnym formom oddziaływań leczniczych, rehabilitacyjnych wynikają li tylko i wyłącznie z jej troski o rozwój dziecka. Powyższe skutkowało tym, że ww. sprawie Sąd powierzył tylko A. G. podejmowanie decyzji w kwestiach związanych z rehabilitacją i leczeniem dziecka.

W niniejszej sprawie rolą Sądu nie było badanie zasadności poddawania dziecka określonym zabiegom, albowiem w powołanej sprawie V. N. 653/15 Sąd już prawomocnie rozstrzygnął, że postępowanie matki małoletniej jest nacechowane ogromnym zaangażowaniem i podporządkowaniem jej wszelkich aktywności potrzebom dziecka. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, że w sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności, które by pozwoliły Sądowi na wysnucie odmiennego wniosku od tego, które legły u podstaw rozstrzygnięcia w powołanej sprawie V. N. 653/15. W konsekwencji, należy powtórnie podkreślić wydatki ponoszone przez matkę na zaspokojenie potrzeb dziecka są w pełni usprawiedliwione. Niewykluczone,

że w okresie, gdy dziecko zamieszkiwało jeszcze z obojgiem rodziców wydatki były mniejsze, ale nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że dziecko się rozwija i rosną wydatki związane z utrzymaniem małoletniej, a pozwany nie zamieszkuje

z dzieckiem już od kilku lat i jego wiedza w zakresie wydatków związanych

z utrzymaniem dziecka musiała siłą rzeczy ulec ograniczeniu. Zatem argumenty strony pozwanej, że wydatki związane z utrzymaniem dziecka są zawyżone opierają się na błędnym założeniu, że nie mogą one wzrastać wraz z upływem czasu i dorastaniem dziecka.

Odnosząc się do wysokości poszczególnych wydatków, to należy wskazać,

iż nie było podstaw do uznania, że wydatek związany z wynagrodzeniem E. T. jest nieusprawiedliwiony, albowiem – w ocenie Sądu – A. G. przedstawiła w pełni przekonywującą argumentację dlaczego wypłaca wynagrodzenie ww. osobie przez cały rok. W szczególności należy podnieść, że argumenty, iż E. T. jest wdrożona w opiekę nad małoletnią i podnosi swoje umiejętności

w kwalifikacje, które są przydatne dla małoletniej, za które na „wolnym rynku” należałoby płacić znacznie wyższe kwoty są w pełni przekonujące i nie wymagają dalszego uzasadnienia.

W ocenie Sądu, kwestia wyjazdów do Szwecji z małoletnią nie jest motywowana jedynie chęcią spotkania się A. G. z obecnym partnerem, albowiem w czasie tych wyjazdów małoletnia jest poddawana zabiegom, których dostępność w Polsce jest nader ograniczona lub wiąże się ze znacznymi wydatkami, nawet wyższymi niż te, które są ponoszone na dojazd do i ze Szwecji.

Rozwijając powyższą argumentację brak jest również podstaw do przyjęcia, że wydatki na zajęcia dla dziecka w C., metodą SI, czy na basenie są zbędne, skoro całokształt powyższych oddziaływań wpływa pozytywnie na rozwój dziecka.

W ocenie Sądu, nie było również podstaw do kwestionowania wydatków ponoszonych na zakup paliwa przez A. G., albowiem dla każdego użytkownika samochodu w S. wysokość przedmiotowego wydatku na poziomie ok. 240 zł miesięcznie nie jawi się wygórowana przy uwzględnieniu ilości miejsc, w które w każdym tygodniu matka musi się udać z dzieckiem.

Z uwagi na to, że alimenty na rzecz małoletniej powódki mają być płatne co miesiąc, to Sąd dokonał ustalenia wysokości poszczególne wydatków związanych z utrzymaniem dziecka w wymiarze średniomiesięcznym. Wydatki na terapie dziecka w S. w C., w S. należało ograniczyć do 42 tygodniu w ciągu roku (a sumę wydatków z 42 tygodni $[42 \times 140 \text{ zł}]$ podzielić przez liczbę miesięcy w roku, tj. 12), skoro przez ponad dwa miesiące w roku dziecko przebywa w Szwecji i wówczas nie korzysta w S. z ww. świadczeń.

Reasumując dotychczasowe rozważania należy powtórnie wskazać, iż postępowanie dowodowe wykazało, że usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletniej powódki B. S. wynoszą ok. 5 200 zł miesięcznie i taka też kwota stanowi punkt wyjścia do dalszych rozważań, w jakim zakresie rodzice winni pokryć przedmiotowe wydatki.

W odniesieniu do kwestii możliwości zarobkowych pozwanego należy wskazać, że kształtują się one na poziomie ok. 4 500 zł netto średniomiesięcznie. W ocenie Sądu – w polskich realiach – wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego przez pozwanego jest adekwatna do poziomu jego wykształcenia, posiadanych kompetencji, doświadczenia zawodowego i nie może być uznana za zbyt niską. Nie ma podstaw, aby obligować pozwanego do podejmowania dodatkowej działalności zarobkowej, skoro pracuje on na cały etat, a czasami jest zobligowany do świadczenia pracy również poza wyznaczonymi godzinami pracy. Nie ma również dowodów, które by wskazywały, że pozwany ma dodatkowe źródła utrzymania. Zestawiając wysokość dochodów pozwanego z jego wydatkami – wyszczególnionymi w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia – Sąd doszedł do wniosku, że nie jest on w stanie łożyć alimentów

w wyższej kwocie aniżeli 1 000 zł miesięcznie. W okolicznościach sprawy pewne wątpliwość mogła budzić kwestia, czy spłata pożyczki wyprzedza obowiązek alimentacyjny pozwanego. Zdaniem Sądu, pozwany miał prawo zaciągnąć przedmiotowe zobowiązanie, aby poprawić warunki bytowe w mieszkaniu, w którym podczas kontaktów przebywa również małoletnia B. S.. Wynajęcie mieszkania na wolnym rynku nie spowodowałoby znaczącego obniżenia wydatków

w gospodarstwie domowym pozwanego, a tym samym nie spowodowałoby uwolnienia większej ilości środków na świadczenie alimentów. W konsekwencji, wydatek na spłatę pożyczki nie mógł być uznany przez niniejszy Sąd za zbędny.

Sąd ma świadomość tego, że kwota 1 000 zł tytułem alimentów stanowi nieznaczný wkład w utrzymanie dziecka i nawet częściowe zwalnianie się przez pozwanego z obowiązku alimentacyjnego poprzez osobistą pieczę nad dzieckiem podczas kontaktów nie zmienia powyższego zapatrywania. Niemniej – jak już sygnalizowano – Sąd musi brać pod uwagę sytuację majątkową osoby obowiązanej do alimentacji nawet, gdy usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej do alimentów są na bardzo wysokim poziomie.

W tym miejscu należy jeszcze wskazać, iż matka dziecka musi rozważyć kwestię podjęcia działań, aby małoletnia stała się podopieczną jednej lub kilku fundacji, w ramach których istniałaby możliwość przekazywania 1 % podatku dochodowego na potrzeby dziecka. W świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego powyższe działania mogłyby skutkować wpływem środków finansowych w takiej kwocie, które by stanowiły realne odciążenie w kosztach utrzymania dziecka.

Nie można również wykluczyć sytuacji, że osoby obowiązane do alimentacji w dalszej kolejności (m.in. dziadkowie) winny być zobligowane do częściowego pokrywania kosztów związanych z utrzymaniem dziecka, skoro rodzice mają trudność

w samodzielnym zaspokajaniu wszystkich usprawiedliwionych potrzeb dziecka.

Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c., po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy;

w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy. Z uwagi na to, iż do końca września 2017 r. pozwany spełniał na mocy udzielonego w sprawie zabezpieczenia alimenty w kwotach po 1 000 zł miesięcznie, to Sąd nie mógł ponownie zasądzać od J. S. świadczeń alimentacyjnych za okres od kwietnia 2017 r. do września 2017 r. Wobec powyższego świadczenia alimentacyjne – na mocy uzasadnianego obecnie wyroku – zostały zasądzone od października 2017 r. Jednoznaczne podkreślenie wymaga przy tym okoliczność, że alimenty za okres sprzed października 2017 r. były jak najbardziej zasadne i rozstrzygnięcie Sądu nie stanowi podstawy do zwrotu jakiegokolwiek części przedmiotowych świadczeń.

Mając na względzie całokształt powyższych ustaleń orzeczono, jak w punktach I i II wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zostało oparto o art. 98 k.p.c. oraz o art. 102 k.p.c. W okolicznościach niniejszej sprawy wątpliwości Sądu nie budził fakt, że skoro pozwany przegrał częściowo niniejszą sprawę, to również częściowo winien zwrócić stronie powodowej poniesione koszty procesu. Niemniej Sąd nie mógł abstrahować od sytuacji majątkowej pozwanego, a więc uzyskiwanych przez niego dochodów i faktu, że w pierwszej kolejności musi łożyć alimenty na rzecz dziecka.

W konsekwencji, Sąd zasądził od pozwanego kwotę 1 200 zł tytułem kosztów procesu i w pozostałym zakresie – odwołując się do szczególnie uzasadnione przypadku w rozumieniu art. 102 k.p.c. – odstąpić od obciążania pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu w pozostałej części. W tym miejscu należy jeszcze wskazać,

iż podstawę ustalenia wynagrodzenia pełnomocnika strony powodowej stanowił § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800). Przy tym – co oczywiste – wysokość należnego stronie powodowej zwrotu kosztów procesu była ograniczona również normą wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. – statuującą zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie III wyroku.

Kolejno należy wskazać, iż małoletnia powódka była z mocy ustawy zwolniona od kosztów sądowych, albowiem zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Z uwagi na to, iż zasądzono alimenty w kwotach po 1 000 zł miesięcznie, to należało uznać,

że nieuiszczone koszty sądowe (stricte opłata od pozwu) opiewają w niniejszej sprawie na kwotę 600 zł. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu (1 000 zł x 12 miesięcy x 5 %).

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie IV wyroku.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie V wyroku.